

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ 19 - 28 ΙΟΥΛΙΟΥ

*They started playing the computer
and telling me my story
they knew me , you know!*

welcome to
Schengen
land

international bordercamp
19.-28.7 2002 - Strasbourg
freedom of movement :: migration, work & globalisation
colonial justice :: internal security & social control :: anti-prison

NO BORDER CAMP

Οκτώβρης 2002 ★ Θεσσαλονίκη

Τα τελευταία χρόνια, εμείς οι κάτοικοι του πρώτου κόσμου παρατηρούμε ένα συνεχώς αυξανόμενο αριθμό ανθρώπων που προσπαθεί να προσπεράσει τα τείχη και τις θάλασσες που μας περιστοιχίζουν και να φτάσει κοντά μας. Στο διαδρομή αυτή προς τη «γη της επαγγελίας», καθώς στη γενέτειρά τους δεν υπάρχουν περιθώρια επιβίωσης και ελευθερίας, πολλοί πεθαίνουν από πείνα, κρουαγήματα και κάθε λογής κακουχίες, άλλοι πνίγονται στα κύματα, άλλοι σκοτώνονται από νάρκες κοντά σε σύνορα. Και πάλι όμως αρκετοί από αυτούς που τα καταφέρνουν, μπορεί να βρεθούν με μια σφαίρα μπάτσου στο κεφάλι σε κάποιο προάστιο, είτε πεταμένοι στην άκρη κάποιου επαρχιακού δρόμου, κανένας δεν μαθαίνει τίποτα γι' αυτούς, κανένας δεν ενδιαφέρεται να μάθει. Αυτοί που τελικά επιβιώνουν, αναγκάζονται να ζήσουν μια ζωή συνεχούς υποδούλωσης και αποκλεισμού, καθότι αποτελούν τη φτηνότερη εργατική δύναμη, το αναγκαίο για την ανάπτυξή μας ανθρώπινο δυναμικό προς εκμετάλλευση. Τα αφεντικά τρίβουν τα χέρια τους, αλλά ταυτόχρονα φοβούνται. Η υπερσυσσώρευση ανεξέλεγκτης μάζας προλετάρων είναι ένας κίνδυνος.

Στην προσπάθεια επιβολής ελέγχου, τα αφεντικά συμμαχούν με την «κοινωνία». Στο όνομα της ασφάλειας, οι μετανάστες μεταφράζονται σε αποδιοπομπαίο τράγο για την οικονομική ανασφάλεια των πολιτών του εκάστοτε κράτους. Η προπαγάνδα και οι πρακτικές του κράτους γίνονται η αιτία για τη γέννηση

ή καλύτερα για τη δικαιολόγηση ενός νέου ρατσισμού, νέου ως προς τους τρόπους που εκφράζεται και σε σχέση με τη σύγχρονη κοινωνική πραγματικότητα, ίδιου και απaráλλαχτου στη σχέση του με τις κοινωνικές τάξεις που τον παράγουν, καθώς και αυτών που τον υφίστανται.

Η εκपुरσοκρότηση αστυνομικού όπλου, όταν η κάνη του στοχεύει κατά λάθος μετανάστη, η παράνομη κράτηση σε στρατόπεδα και μονάδες συγκέντρωσης προσφύγων που έχουν συλληφθεί χωρίς χαρτιά, η βίαιη απέλαση ή η άρνηση εισόδου σε μια χώρα, μαρτυρούν πως οι μετανάστες αντιμετωπίζονται πρακτικά ως κατώτεροι άνθρωποι. Αυτό ενισχύεται μέσω των ΜΜΕ, που διαμορφώνοντας μια κοινή γνώμη του τύπου «οι ξένοι είναι εν δυνάμει εγκληματίες», οδηγεί τους υπηκόους στην σιωπηλή συναίνεση ή και στην ανάληψη δράσης (ξυλοδαρμοί, έξωση από σπίτι κτλ.) Για την τρομοκρατία και το συνεχή διωγμό που υφίστανται αυτοί οι άνθρωποι που ζούνε, εργάζονται και κινούνται ανάμεσά μας, λίγοι έχουν μιλήσει, ακόμα λιγότεροι έχουν σταθεί στο πλευρό τους.

Μπροστά σ' αυτή την πραγματικότητα, ένας αριθμός συλλογικοτήτων βάσης ανέπτυξε πρακτικές μορφές αλληλεγγύης προς τους μετανάστες και τους πρόσφυγες, ιδιαίτερα προς αυτούς που βρίσκονται στη χειρότερη θέση (κρατούμενοι προς απέλαση, χωρίς χαρτιά, επιβαλλόμενη εκπόρευση κτλ.) με πρακτικά άμεσα αποτελέσματα αλλά και μακροπρόθεσμα (π.χ. αγώνας για ίσα δικαιώματα). Η ανάπτυξη σχέσεων που βασίζονται στην αλληλεγγύη και στη συνεργασία μπορούν να οδηγήσουν τόσο στην ενδυνάμωση αγώνων των μεταναστών, όσο και στην κοινή συνειδητοποίηση της αεθνικής προέλευσης και κατανομής της εκμετάλλευσης. Το σύνθημα: «Όχι Σύνορα, Όχι Έθνη» όσο και αν θα μπορούσε να εκφράζει πλήρως την νεοφιλελεύθερη ιδεολογία, όταν προέρχεται από την βάση, από αυτούς που υφίστανται την εκμετάλλευση και την καταπίεση, μπορεί να δημιουργήσει το πεδίο για την ανάδυση ισχυρών διεθνικών δεσμών αντίστασης και αλληλεγγύης. Μη ξεχνάμε πως οι καπιταλιστές όταν μιλούν για ανοιχτά σύνορα αναφέρονται στα κεφάλαιά τους, στα εμπορεύματα και στους τουρίστες.

Το έντυπο αυτό αποτελεί μια προσπάθεια παρουσίασης δράσεων του δικτύου "no border" και ειδικότερα της πιο πρόσφατης δράσης του που πραγματοποιήθηκε στο Στρασβούργο (Γαλλία) το καλοκαίρι του 2002. Παραθέτονται επίσης στοιχεία για την παγκόσμια διαχείριση της μετανάστευσης και τον έλεγχο.

* Οι απόψεις που εκφράζονται στα κείμενα "Η διεθνής διαχείριση της μετανάστευσης" και "Σύστημα πληροφοριών Σένγκεν (SIS)" –τα οποία έχουν μεταφραστεί από το δελτίο της "Καμπάνιας Ενώτια στη Διαχείριση της Παγκόσμιας Μετανάστευσης" και από το δελτίο "No Border Zone" αντίστοιχα– δεν μας εκφράζουν απαραίτητα, παρατίθενται όμως γιατί συμβάλουν στην αντιπληροφόρηση και τον προβληματισμό.

Το Ευρωπαϊκό Δίκτυο NO BORDER

Μια προσπάθεια έμπρακτης αντίστασης

Λόγω των συνεχών περιορισμών που προωθούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση σε ζητήματα ασύλου και μετανάστευσης, αναπτύχθηκαν τα τελευταία χρόνια αρκετές προσπάθειες δικτύωσης μεταξύ αντιρατσιστικών ομάδων βάσης (grassroots).

Με σύνθημα “περισσότερος έλεγχος, περισσότεροι αποκλεισμοί, περισσότερες απελάσεις”, διάφορες ομάδες από την Ευρώπη διαδήλωσαν τον Οκτώβρη του 1999 ενάντια στη Σύνοδο κυβερνητικών εκπροσώπων της Ε.Ε., στο Τάμπερε της Φινλανδίας, όπου συζητήθηκε να τεθεί σε εφαρμογή η Συνθήκη του Άμστερνταμ, ένα ακόμη σημαντικό προπύργιο στην ανοικοδόμηση του Φρουρίου Ευρώπη. Σε οκτώ ευρωπαϊκές χώρες πραγματοποιήθηκαν διαδηλώσεις και ενέργειες άμεσης δράσης ενάντια στις απελάσεις και τον αποκλεισμό μεταναστών. Με βάση αυτή την κοινή εμπειρία πρακτικής δράσης και λόγω του αυξανόμενου ενδιαφέροντος στη συνεργασία για τη διάσχιση συνόρων, πραγματοποιήθηκε το Δεκέμβριο του 1999 η πρώτη συνάντηση No Border. Σε αυτή συμμετείχε κόσμος από Γαλλία, Ιταλία, Ηνωμένο Βασίλειο, Ολλανδία, Ελβετία, Δανία, Βέλγιο και Γερμανία και αργότερα, στη δεύτερη συνάντηση No Border στην Πολωνία τον Ιούνιο του 2000, προστέθηκαν και ομάδες από Πολωνία, Ουκρανία και Ισπανία. Από την αρχή αυτού του χρόνου έχει ανοίξει μια κοινή ηλεκτρονική λίστα αλληλογραφίας (mailing list), η οποία χρησιμοποιείται από πολλές ομάδες βάσης και εκτός Ευρώπης, για την ανταλλαγή πληροφοριών και για συζήτηση πάνω στη μετανάστευση και τα σύνορα.

Δύο καμπάνιες για πρακτικά ζητήματα είναι κεντρικές:

1. Απελάσεις Σε ένα κοινό web site (σελίδα στο διαδίκτυο) συνδέονται καμπάνιες που ασχολούνται με τις αεροπορικές εταιρίες που συνεργάζονται στην απέλαση μεταναστών. Τα τελευταία χρόνια υπήρξε πληθώρα πετυχημένων δράσεων, ενάντια στην Martin Air στην Ολλανδία, την Air France, τη Swissair και τη βελγική Sabena. Χάρη σ' αυτές τις εμπειρίες, καθώς και σε μακρόχρονες καμπάνιες όπως αυτή ενάντια στην Lufthansa, η αντίσταση ενάντια στις απελάσεις απέκτησε νέα ορμή. Προσφάτως, νέες πρωτοβουλίες στόχευσαν την British Airways και την Ισπα-

νική Iberia. Αυτή η ανταλλαγή εμπειριών και ανάπτυξης κοινών σημείων δράσης, εκτός του ότι αποδείχτηκε ένα αποτελεσματικό εργαλείο στην παρεμπόδιση του μηχανισμού απελάσεων της Ε.Ε., προσέδωσε και μια αμοιβαία ενθάρρυνση στον κόσμο που συμμετείχε και συμμετέχει, στοιχείο σημαντικό σε μια εποχή που οι δυνατότητες αντίστασης μοιάζουν ζοφερές.

2. Κατασκηνώσεις στα σύνορα (Border Camps) Τα τελευταία 3 χρόνια, ο κόσμος που δραστηριοποιείται δημιούργησε νέους τρόπους αντίστασης στο σκληρό και συχνά αμείλικτο συνοριακό καθεστώς της Ευρώπης-Φρούριο που εκφράζονται με διαφορετικά είδη δράσης και με κατασκηνώσεις σε σύνορα. Αυτή η νέα προσέγγιση υιοθετήθηκε και αναπτύχθηκε από το δίκτυο No Border και έτσι το 2000 πραγματοποιήθηκε μια σειρά τέτοιων κατασκηνώσεων. Το πρώτο No Border camp πραγματοποιήθηκε στην Πολωνία, στα σύνορα με την Σλοβακία και την Ουκρανία, ακολούθησαν κατασκηνώσεις στη Γερμανία στα σύνορα με Πολωνία, αλλά και στις ΗΠΑ στα σύνορα με το Μεξικό. Αυτά τα No Border, τα οποία χαρακτηρίζονται από ποικίλες παρεμβάσεις, και συζητήσεις, έχουν καταγραφεί ως ντοκουμέντα στην αρχική ιστοσελίδα του ευρωπαϊκού δικτύου No Border.

Επιπλέον, γίνονται αρκετά καλέσματα για δράση σε άλλες χώρες από κόσμο που συμμετέχει στην ηλεκτρονική λίστα επικοινωνίας και προσπάθειες να συνδυαστούν κοινές δραστηριοποιήσεις, ειδικότερα δε κάποιες ενάντια στις επίσημες ευρωπαϊκές συνόδους.

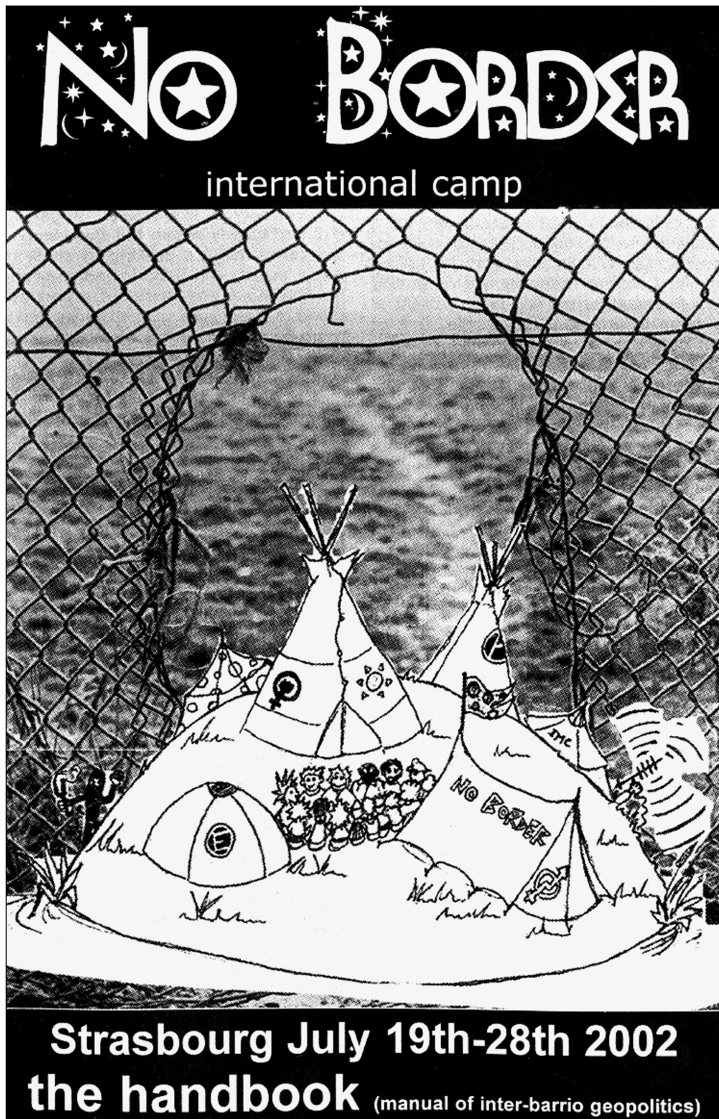
Αυτή η πρακτική προσέγγιση, του συνδυασμού δράσεων πάνω σε μια θεμελιώδη κριτική της ευρωπαϊκής μεταναστευτικής πολιτικής, αποτελεί κεντρικό σημείο στο εγχείρημα No Border. Αυτό συνεπάγεται διαρκή δικτύωση και ανταλλαγή πληροφοριών. Επειδή ο σκοπός μας παραμένει πάντα όχι μόνο η κριτική, αλλά και η δημιουργία σε ευρωπαϊκό επίπεδο δομών πρακτικής και αποτελεσματικής αντίστασης.

Noborder Camp στο Στρασβούργο 19 - 28 Ιουλίου (κείμενο καλέσματος)

Αυτή τη χρονιά το Στρασβούργο θα είναι η κεντρική σκηνή του πρώτου πανευρωπαϊκού Noborder Camp. Πρωτοβουλία του δικτύου των Noborder και διοργάνωση διαφόρων ομάδων ακτιβιστών από αρκετές Ευρωπαϊκές χώρες, αποτελείται από 10 μέρες (19 έως 28 Ιουλίου) δράσεων, εργαστηρίων και συζητήσεων γύρω από το κεντρικό ζήτημα της ελευθερίας της μετακίνησης και της εγκατάστασης. Σκοπός του Noborder Camp είναι να αποτελέσει σημείο συνάντησης ακτιβιστών, μεταναστών και καλλιτεχνών από όλη την Ευρώπη στο εργαστήριο της δημιουργικής αντίστασης και της πολιτικής ανυπακοής. Επιλέχθηκε η πόλη του Στρασβούργου όχι για τη φήμη της ως πρωτεύουσα της ευρωπαϊκής ενότητας αλλά γιατί φιλοξενεί τα κεντρικά γραφεία των Συστημάτων Πληροφοριών Schengen (Schengen Information

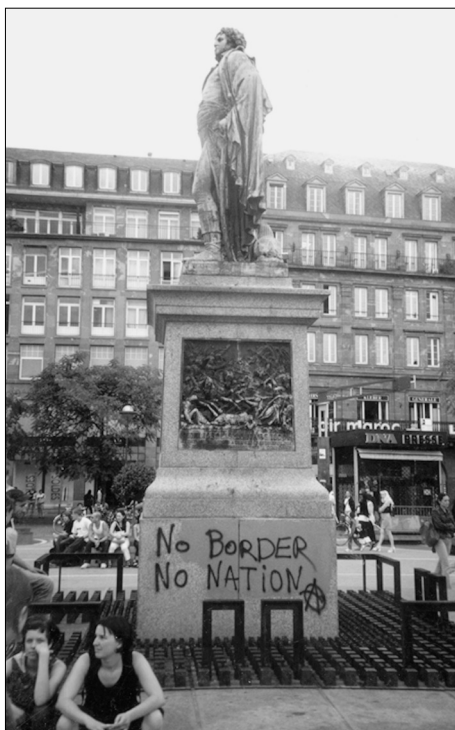
Systems [SIS]). Αυτή η τράπεζα δεδομένων που βρίσκεται σε ένα από τα λιγότερο επιβλητικά μεσοαστικά προάστια της πόλης, είναι ένα από τα όργανα κλειδιά της επιβολής ενός μεταμοντέρνου καθεστώτος ηλεκτρονικών συνόρων. Περιέχει πλήθος ειδικών προσωπικών δεδομένων, που δεν αφορούν μόνο “εγκληματίες”, αλλά κυρίως πρόσφυγες και μετανάστες που είτε απορρίφθηκαν σε διάφορα σύνορα είτε περιέχονται σε λίστες επαναπροώθησης από τις Ευρωπαϊκές χώρες.

No Border camp: χρονικό δράσεων

Σάββατο 20 Ιούλη: Συγκέντρωση-πορεία στη μνήμη του Carlo Juliani

Σήμερα, στις 15:00 (ως πρώτη παρουσία του No Border) το Publix Theatre Caravan οργάνωσε ένα θεατρικό έξω από το σιδηροδρομικό σταθμό στη μνήμη του Carlo Juliani, ενώ στην πλατεία αναρτήθηκαν πανό που έγραφαν “ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ - ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ”, “ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΜΑΣ ΣΚΟΤΩΣΟΥΝ, ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΜΑΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ - ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ”, ASSASSINI. Στη συνέχεια επικράτησε ένταση μπροστά από το αστυνομικό τμήμα του σταθμού: όταν ένας αστυνομικός επιτέθηκε σε ένα διαδηλωτή που βρισκόταν απ’ έξω χωρίς καμιά πρόκληση, περίπου 350 άτομα κατευθύνθηκαν προς το τμήμα φωνάζοντας συνθήματα και έγραψαν έξω από το σταθμό «NO JUSTICE NO PEACE FUCK THE POLICE, ASSASSINI» αναγκάζοντας τον αστυνομικό να μπει μέσα. Πριν δύο εβδομάδες ένας

μπάτσος πυροβόλησε και σκότωσε έξω από το σταθμό έναν νεαρό τοξικομανή, ισχυριζόμενος ότι αυτός και οι συνάδελφοί του δέχθηκαν επίθεση και ότι αναγκάστηκε να πυροβολήσει βρισκόμενος σε αυτοάμυνα.

Μετά ακολούθησε πορεία στο κέντρο του Στρασβούργου από 600 περίπου άτομα, η οποία κατέληξε στην κεντρική πλατεία, την Place Kleber. Κατά τη διάρκεια της πορείας φωνάχτηκαν συνθήματα ενάντια στο ρατσισμό και υπέρ των μεταναστών. Ακόμη γράφτηκαν πολλές βιτρίνες, ανάμεσα τους και μιας αεροπορικής εταιρείας που απελαύνει μετανάστες και του ξενοδοχείου MERCURE της αλυσίδας ACCOR που χρησιμοποιείται ως κέντρο κράτησης μεταναστών που είναι προς απέλαση. Τέλος ο κόσμος κατευθύνθηκε ξανά στο σταθμό όπου και κατέλαβε ένα τρένο που πήγαινε στο KEHL, το οποίο βρίσκεται ακριβώς απέναντι από το camp, αλλά ανήκει στη Γερμανία είναι δηλαδή μια μικρή πόλη από την άλλη πλευρά του Ρήνου. Από εκεί με πορεία φτάσαμε στο camp κλείνοντας ουσιαστικά τα γαλλο-γερμανικά σύνορα. Κατά τη διάρκεια της πορείας ξηλώθηκε μια σημαία της Γερμανίας και μια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κυριακή 21 Ιούλη:

Σήμερα το απόγευμα, σε μια ενέργεια που οργάνωσε μια πρωτοβουλία αναρχικών στο κέντρο της πόλης, συνελήφθησαν δύο άτομα, την ώρα που κατέβαζαν διαφημιστικές αφίσες από τις στάσεις και τοποθετούσαν αφίσες του No Border ενώ παράλληλα έγραφαν συνθήματα. Μόλις τα νέα μαθεύτηκαν στο κάμπινγκ ξεκίνησε πορεία προς το αστυνομικό τμήμα όπου κρατούνταν. Τελικά όμως τα δύο άτομα αφέθηκαν ελεύθερα. Κατά τη διάρκεια της πορείας γράφτηκαν συνθήματα και διακόπηκε για λίγο η κυκλοφορία.

Δευτέρα 22 Ιούλη: Πορεία ενάντια στις απελάσεις και τον αποκλεισμό των μεταναστών

Σήμερα η πορεία που ξεκίνησε στις 10:00 είχε καλεστεί από αυτοοργανωμένες συλλογικότητες μεταναστών, από τη Γαλλία και τη Γερμανία και κατευθύνθηκε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και στο κτήριο του Συμβουλίου της Ευρώπης. Στην πορεία συμμετείχαν περίπου 2000 άτομα (αναρχικοί αντιεξουσιαστές και αυτόνομοι). Καθ' όλη τη διάρκεια της πορείας, μια σάμπα πάντα έδινε διαρκώς το ρυθμό, ενώ πολύς κόσμος χόρευε. Μέχρι να φτάσουμε στο κτήριο, πολλοί τοίχοι γράφτηκαν με συνθήματα ενάντια στην Ευρώπη

φρούριο, τα κράτη και το στρατό (όταν περάσαμε μπροστά από το κτίριο της λεγεώνας των ξένων). Μπροστά από το κτήριο του συμβουλίου της Ε.Ε., γράφτηκαν συνθήματα σε τοίχους και τζαμαρίες παρά την παρουσία μπάτσων και οπλισμένων στρατιωτών στην είσοδο, ενώ στη θέση της σημαίας της Ε.Ε. μπήκε αυτή με το μαύρο αστέρι. Στη συνέχεια, η πορεία κατευθύνθηκε προς την Place Kleber που βρίσκεται στο κέντρο του Στρασβούργου. Κατά τη διάρκειά της γράφτηκαν πάρα πολλές βιτρίνες με σπρέι, ενώ τύποι με ξυλοπόδαρα κολλούσαν αυτοκόλλητα πάνω σε πινακίδες.

Στο κέντρο της πόλης, η σάμπα μπάντα άφηγε αποσβολωμένους τους περαστικούς, ενώ όταν φτάσαμε στην πλατεία κάποιος κόσμος άρχισε να κατεβάζει σημαίες της Γαλλίας και της Ε.Ε. Εκείνη την ώρα έγιναν και τρεις συλλήψεις σε ένα στενό κοντά στην πλατεία. Η αστυνομία υποστήριξε ότι μέσα στην τσάντα του ενός βρήκε μια σημαία, ενώ οι υπόλοιποι κρατήθηκαν χωρίς κατηγορίες. Στη συνέχεια, 200 περίπου άτομα κατευθύνθηκαν προς το αστυνομικό τμήμα, ενώ το μεγαλύτερο μέρος της πορείας γύρισε στο camp, καθώς ανάμεσά μας υπήρχαν και μετανάστες χωρίς χαρτιά. Όταν γυρίσαμε στο camp, αποφασίσαμε να κλείσουμε για μια ώρα τα σύνορα Γαλλίας - Γερμανίας ως ένδειξη συμπαράστασης στους συλληφθέντες.

Ταυτόχρονα με τη διαδήλωση, δέχθηκαν επίθεση τέσσερα ξενοδοχεία της αλυσίδας ACCOR που συνεργάζονται με την αστυνομία για την κράτηση μεταναστών

που πρόκειται να απελαθούν. Σπάστηκε ό,τι υπήρχε στις ρεσεψιόν, καταστράφηκαν τηλέφωνα, κομπιούτερ και ο κόσμος αποχώρησε μέσα σε δύο λεπτά, πριν προλάβει να έρθει η αστυνομία.

Τρίτη 23 Ιούλη: Ημέρα δράσης ενάντια στον κοινωνικό έλεγχο

Χθες το βράδυ αφέθηκαν ελεύθεροι οι τρεις Γερμανοί που κατηγορούνται για την αφαίρεση της γαλλικής σημαίας στην πλατεία Kleber. Οι κατηγορίες δεν αποσύρθηκαν και θα οριστεί δίκη. Το ίδιο ισχύει και για έναν Ισπανό που συνελήφθη επειδή έγραφε με σπρέι στον τοίχο ενός νοσοκομείου.

Από τις 4.30 άρχισε να συγκεντρώνεται κόσμος στην πλατεία Kleber, στο κέντρο της πόλης. Η παρουσία της αστυνομίας ήταν έντονη. Τα CRS (γαλλικά MAT) περνούσαν προκλητικά ανάμεσα στους διαδηλωτές ενώ στους δρόμους γύρω από την πλατεία υπήρχαν πολύ περισσότερες διμοιρίες και ΒΑC (Ταξιαρχίες Ενάντια στην Εγκληματικότητα -κάτι σαν ασφαλίτες που τους έχουν κυρίως για την καταστολή της νεολαίας στα προάστια και προέρχονται από τις ειδικές δυνάμεις του στρατού).

Τον κυρίαρχο ρόλο στη συγκέντρωση είχε η σάμπα μπάντα (η γνωστή του “ροζ μπλοκ”) που έπαιζε μουσική και χόρευε, και έτσι η προκλητική στάση των μπάτσων φαινόταν λίγο εκτός τόπου και χρόνου. Ακολούθησε θέατρο δρόμου πάνω στην πλατεία, και ενώ κάποιος πήγε να γράψει στο πεζοδρόμιο ένα σύνθημα, μια ομάδα των CRS του επιτέθηκε. Αμέσως άρχισαν συνθήματα ASSASINI-ASSASINI, η μπάντα μπήκε μπροστά χτυπώντας τα τύμπανα και ο κόσμος προχώρησε προς το μέρος των μπάτσων, καθώς εκείνοι υποχωρούσαν, ρίχνοντας μικρή ποσότητα δακρυγόνων.

Ακολούθησε πορεία προς το κάμπινγκ, περνώντας φυσικά μέσα από τους κεντρικούς δρόμους και στο τέλος στις παρυφές προαστίων που ζουν μετανάστες. Αυτή η πορεία κράτησε από τις 6 μέχρι τις 10 το βράδυ! Στο δρόμο έπαιζε συνεχώς η μπάντα και γινόταν κάτι σαν “επικοινωνιακό αντάρτικο”: ομάδες του “μαύρου μπλοκ” έβγαιναν από την πορεία και κατέστρεφαν με σπρέι τις διαφημιστικές πινακίδες στις στάσεις των λεωφορείων και των τραμ ή άνοιγαν τις βιτρίνες τους, έσκιζαν τις διαφημίσεις και τοποθετούσαν αφίσες του NO BORDER. Στόχος τέτοιας παρέμβασης έγινε και ένα sex shop, ενώ προς το τέλος της πορείας καταστράφηκαν και μερικές κάμερες παρακολούθησης.

Τετάρτη 24 Ιούλη: Πορεία ενάντια στις φυλακές και τα κέντρα κράτησης μεταναστών

Η πορεία ενάντια στις φυλακές και τα κέντρα κράτησης μεταναστών θα κατευθυνόταν κανονικά προς ένα τέτοιο κέντρο που βρίσκεται σε απόσταση 12 χιλιομέτρων από το Στρασβούργο. Το προηγούμενο βράδυ έγινε γνωστό πως οι μπάτσοι το είχαν εκκενώσει και πως γενικά δεν πραγματοποίησαν έρευνες και συλλήψεις μεταναστών χωρίς χαρτιά την τελευταία εβδομάδα (ασχολούνταν με το No Border camp!). Έτσι αποφασίστηκε η πορεία να κινηθεί στο κέντρο της πόλης.

Στη πορεία συμμετείχαν περισσότερα από 500 άτομα. Μέχρι την ώρα που χτυπήθηκε η πορεία, πολλά συνθήματα είχαν γραφτεί με σπρέι σε τοίχους και βιτρίνες και έγινε μία απαλλοτρίωση super-market. Η πορεία δέχτηκε επίθεση γύρω στις 5:30 στο κέντρο του Στρασβούργου. Οι διαδηλωτές αντιστάθηκαν κι ακολούθησαν συνεχείς συμπλοκές με τους μπάτσους μέχρις ότου η διαδήλωση διαλύθηκε κάτω από συνεχείς επιθέσεις. Κατά τη διάρκεια των συμπλοκών σπάστηκαν και τρεις τράπεζες. Αρκετά άτομα τραυματίστηκαν, ενώ έγιναν και συλλήψεις. Μετά τις συγκρούσεις έγιναν ρίψεις δακρυγόνων και χρήση πλαστικών σφαιρών και pepper spray, ενώ μια μεγάλη ομάδα των διαδηλωτών έφτασε τελικά στο κάμπινγκ ακολουθούμενη από ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις που επέβαιναν σε βανάκια και μο-

τοσικλέτες. Επίσης κι άλλες μικρότερες ομάδες ή μεμονωμένοι διαδηλωτές έφτασαν στο κάμπινγκ, αρκετοί τραυματισμένοι. Η αστυνομία μιλάει για 30 συλλήψεις αλλά αυτή τη στιγμή αγνοούνται πάνω από 15 άτομα, έτσι μάλλον ο αριθμός των συλληφθέντων θα αυξηθεί. Ακόμη πολύ κόσμος τραυματίστηκε και ένας αρκετά σοβαρά στο πόδι από πλαστική σφαίρα, ενώ αναφέρονται τρεις περιπτώσεις διαδηλωτών που βρίσκονται στο νοσοκομείο.

Πέμπτη 25 Ιούλη:

Με έγγραφο της Αστυνομίας, από το πρωί της Πέμπτης απαγορεύονται όλες οι διαδηλώσεις μέχρι και το Σάββατο το βράδυ (μαζί με αυτές συνεπώς και η διαδήλωση ενάντια στο κτίριο της Σέγκεν το Σάββατο) ενώ ταυτόχρονα απαγορεύεται η έξοδος από το camp σε ομάδες άνω των 5 ατόμων ενώ και σε κάθε άτομο που κρατά προκηρύξεις ή σημαίες. Αυτή τη στιγμή κρατούνται 14 άτομα ενώ αγνοούνται 5. Οι σημερινές γαλλικές εφημερίδες έχουν εξαπολύσει το δικό τους πόλεμο ψεμάτων εναντίον του camp, ενώ η γαλλική Attac ανακοίνωσε ότι δεν έχει καμιά σχέση με το camp και καταδίκασε τις ενέργειες που γίνονται από αυτό. Ήδη σήμερα το απόγευμα, μετά από αλληπάλληλες συνελεύσεις, έγινε συγκέντρωση 150 ατόμων έξω από το αστυνομικό τμήμα γιατί κρατείται ακόμα ένα άτομο. Μια άλλη κίνηση, από 70 άτομα που ανέβηκαν σε μια από τις τουριστικές βάρκες που κάνουν το γύρο του Στρασβούργου μέσα στο Ρήνο, και διοργάνωσαν χάπενινγκ-αντιπληροφόρηση, ανοίγοντας επτά πανό γύρω από τις βάρκες. Ακόμη σήμερα πραγματοποιήθηκαν συγκεντρώσεις αλληλεγγύης έξω από τα γαλλικά προξενεία στη Φρανκφούρτη και τη Βιέννη.

Παρασκευή 26 Ιούλη: Συγκέντρωση αλληλεγγύης στα δικαστήρια

Παρά την αστυνομική απαγόρευση όλων των διαδηλώσεων και συγκεντρώσεων μέχρι τα μεσάνυχτα του Σαββάτου, σήμερα το μεσημέρι 80 περίπου άτομα συγκεντρώθηκαν για αλληλεγγύη έξω από τα δικαστήρια όπου δικαζόταν ο γάλλος διαδηλωτής που συνελήφθη στην πορεία της 24ης Ιούλη, ο μόνος από τους συλληφθέντες που κρατείται ακόμα. Ο Ahmed που είναι γνωστός στις αστυνομικές αρχές για τη συμμετοχή του στο κίνημα των sans papiers (“χωρίς χαρτιά”) στο Παρίσι, προφυλακίστηκε με τρεις κατηγορίες (η μία αφορά επίθεση σε αστυνομικό) μέχρι τη δίκη του που ορίστηκε για τις 21 Αυγούστου του 2002. Μετά την απόφαση του δικαστηρίου η αστυνομία δεν επέτρεψε στους συγκεντρωμένους να παραμείνουν στο κέντρο της πόλης. Έτσι όλοι οι διαδηλωτές περικυκλώθηκαν και οδηγήθηκαν με ασφυκτική συνοδεία μέχρι το λεωφορείο που τους μετέφερε πίσω στο κάμπινγκ.

Την Παρασκευή 26 Ιουλίου, μια ομάδα ερευνητών από τη No Border Silicon Valley στο Στρασβούργο πήγε στην τοποθεσία του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν (SIS). Σκοπός της ομάδας εργασίας ήταν να αναπτύξει ένα σύστημα που θα έκανε τις βάσεις δεδομένων του Σένγκεν προσιτές σε όλους και όλες. Με τη συνοδεία μιας ομάδας από τη γαλλική τηλεόραση και άλλων δημοσιογράφων, η ομάδα έσκαψε μια τρύπα δίπλα στο δρόμο που πηγαίνει στο SIS. Οι εργασίες της ομάδας σύντομα τράβηξαν την προσοχή της αστυνομίας που δεν μπορούσε να καταλάβει τι ακριβώς γινόταν με όλους αυτούς τους δημοσιογράφους που βρίσκονταν μαζεμένοι εκεί.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες μιας ομάδας ερευνητών που επισκέφθηκαν το σημείο λίγες μέρες πριν, ένα καλώδιο βγήκε από το έδαφος και συνδέθηκε σε έναν φορητό υπολογιστή. Μετά από κάποια “μαγικά” (booting the system and logging in on the SIS system) άλλαξαν τα δεδομένα χρήσης της βάσης δεδομένων του Σένγκεν και έτσι από τώρα όλοι και όλες έχουν τη δυνατότητα να έχουν πρόσβαση στη βάση δεδομένων για τα στοιχεία που τις/τους αφορούν και επίσης να αλλάζουν ή να σβήνουν τα δεδομένα αυτά. Μετά από αυτό εγκαταστάθηκε το No Border pluggin (apt-get install noborder) που δίνει δυνατότητα πρόσβασης από οπουδήποτε χωρίς περιορισμό. Το πρωτόκολλο επικοινωνίας άλλαξε σε TCP/IP για εύκολη πρόσβαση στο δίκτυο. Σύντομα θα εγκατασταθεί και ένα εύκολο στη χρήση webportal.

Σάββατο 27 Ιουλίου: Πορεία ενάντια στο SIS και γιορτή στο κέντρο του Στρασβούργου

Για σήμερα είχαν προγραμματιστεί να γίνουν 2 δράσεις. Μία πορεία προς το SIS (γραφεία της Σένγκεν) και ένα σχέδιο για πραγματοποίηση γιορτής στο κέντρο του Στρασβούργου.

Όσον αφορά τη γιορτή, ομάδες κάτω των πέντε ατόμων έφευγαν από το camp από το πρωί και συναντήθηκαν στην πλατεία Kleber στις 15:00 περίπου 300 άτομα δημιουργώντας μία ατμόσφαιρα καρναβαλιού στην οποία πολλοί περαστικοί συμμετείχαν ενεργά. Στο κέντρο του Στρασβούργου υπολογίζεται ότι βρίσκονταν περίπου 100.000 άτομα λόγω ενός τεράστιου υπαίθριου παζαριού που γίνεται μία φορά το χρόνο και είναι το μεγαλύτερο στη Γαλλία. Μετά περίπου από μισή ώρα χορού κάτω από τους ήχους του pink and silver block (samba), άρχισαν να καταφθάνουν οι πρώτοι ασφαλίτες της BAC και αρκετές διμοιρίες των CRS. Σε λίγο άρχισαν να πιέζουν τον κόσμο προσπαθώντας να εγκλωβίσουν τη samba band, αλλά αρχικά δεν τα κατάφεραν παρά τις επιθέσεις με pepper spray τα συνεχή σπρωξίματα και τις απειλές. Τελικά εγκλώβισαν τον κόσμο σε ένα στενό δρόμο, όπου χρησιμοποίησαν pepper spray και χτύπησαν πολλά άτομα. Έπειτα από 40 λεπτά έφεραν λεωφορεία και έστειλαν τον κόσμο πίσω στο camp χωρίς να γίνει καμία σύλληψη (αν και αγνοείται ένα άτομο).

Στις 2.00 θα ξεκινούσε από το κάμπινγκ μια πορεία με στόχο να φτάσει στο κτήριο που στεγάζεται το SIS, περίπου 10 χιλιόμετρα έξω από το Στρασβούργο.

Ήταν γνωστό ότι οι μπάτσοι δεν θα επέτρεπαν στην πορεία να προχωρήσει, αλλά αποφασίστηκε να επιχειρηθεί έτσι κι αλλιώς, με τη λογική ότι αυτό θα ήταν καλύτερο από το να εγκαταλειφθεί το πρόγραμμα του No Border επειδή έτσι το ήθελαν οι μπάτσοι. Όπως επίσης θεωρήθηκε και ως κίνηση αλληλεγγύης για τον Ahmed που κρατείται.

Τελικά η πορεία για το SIS συγκέντρωσε περίπου 250 άτομα. Αυτή η διαδήλωση κατάφερε να διανύσει 300 μέτρα, ώσπου έφτασαν από μπροστά με αναμμένες σειρήνες κλούβες και βανάκια της αστυνομίας, τα CRS παρατάχθηκαν μπροστά και απέκλεισαν το δρόμο. Ο κόσμος έμεινε περίπου μισή ώρα και ύστερα κατευθύνθηκε προς τη γερμανική πόλη Kehl, όπου η γαλλική αστυνομία δεν μπορούσε να ακολουθήσει και η γερμανική ήταν απροετοίμαστη. Έγινε διαδήλωση με συνθήματα στους δρόμους και συγκέντρωση σε μια πλατεία της πόλης και στη συνέχεια μια επίθεση στην τοπική φυλακή, όπου σπάστηκε η κάμερα και πετάχτηκαν πέτρες. Στην επιστροφή έγιναν μικροσυμπλοκές με λίγους αστυνομικούς που προσπαθούσαν να ελέγξουν την κυκλοφορία στα σύνορα και χτυπήθηκε ένας φασίστας. 100 περίπου άτομα από τη διαδήλωση που έγινε στο Kehl πήραν το τρένο από τον τοπικό σταθμό για να πάνε στο Στρασβούργο και να συναντήσουν τις υπόλοιπες ομάδες. Εκεί έγιναν και 3 συλλήψεις και 2 Γερμανοί ξυλοκοπήθηκαν άγρια.

Μια σύντομη περιγραφή της εσωτερικής οργάνωσης και λειτουργίας του κάμπινγκ

Καταρχήν θα πρέπει να αναφέρουμε πως ο τρόπος οργάνωσης του κάμπινγκ είχε προταθεί από τους διοργανωτές σαν ένα πείραμα εφαρμογής της άμεσης δημοκρατίας και της αυτοδιαχείρισης. Καθώς ο αριθμός των συμμετεχόντων έφτανε τους 3000, θα μπορούσαμε να πούμε πως αυτό που δημιουργήθηκε ήταν πραγματικά μια κοινότητα ανθρώπων διαφορετικής κουλτούρας και αντιλήψεων (αν και οι περισσότεροι αποδέχονταν την αρχή της αυτοοργάνωσης και της αντιεξουσίας).

Έτσι, μέσα σε ένα συρφετό άμεσων δράσεων, ο κόσμος έπρεπε να παίρνει αποφάσεις και για την κοινή ζωή στο κάμπινγκ. Αυτό συνέβαινε μέσα στις συνελεύσεις «γειτονιάς» (γειτονιά ονομάζαμε την περιοχή γύρω από την εκάστοτε συλλογική κουζίνα), κατά την διάρκεια του πρωινού γεύματος. Θα πρέπει να προσθέσουμε ότι υπήρχαν επτά γειτονίες και αντίστοιχα συλλογικές κουζίνες. Οι συλλογικές κουζίνες οργανώνονταν εθελοντικά από κόσμο κυρίως που είχε την εμπειρία, αλλά και με την βοήθεια άλλων. Οι συνελεύσεις είχαν την δύναμη να αποφασίζουν για ζητήματα του κάμπινγκ. Οι αποφάσεις μεταφέρονταν, με επιλεγμένους από την

συνέλευση εκπροσώπους, στην “συνέλευση των εκπροσώπων” που ακολουθούσε μετά τη λήξη των συνελεύσεων γειτονιάς.

Στο κάμπινγκ λειτουργούσαν και τελείως αυτόνομες συνελεύσεις που είτε σχετίζονταν με άμεσες δράσεις, είτε με εγχειρήματα αντιπληροφόρησης, νομικής υποστήριξης, ιατρικής περίθαλψης, φεμινιστικά ζητήματα κτλ. Θα πρέπει να τονίσουμε πως τα Indymedia από την Ιταλία, το Βερολίνο και την Ολλανδία σε συνεργασία με αυτόνομες ομάδες αντιπληροφόρησης έστησαν ραδιοφωνικό σταθμό, Internet café ελεύθερης πρόσβασης με 10 υπολογιστές, ομάδες άμεσης ενημέρωσης κτλ. Επίσης στο χώρο του κάμπινγκ υπήρχαν πάγκοι με έντυπα, βιβλιοπωλείο, χώρος με υλικά για κατασκευές, πανό κτλ. Στην είσοδο υπήρχε ένας πάγκος ενημέρωσης για όσους έφταναν και ήθελαν πληροφορίες για το κάμπινγκ. Επίσης έγινε προσπάθεια σχηματισμού ομάδας περιφρούρησης του κάμπινγκ, και ομάδων για κατασκευή εγκαταστάσεων (πχ. τουαλέτες). Υπήρχαν και ομάδες που τα βράδια οργάνωναν προβολές. Όλος ο κόσμος ενημερωνόταν μέσω ανακοινώσεων στις συνελεύσεις αλλά και πηγαίνοντας σ’ένα σημείο όπου αναρτούνταν το πρόγραμμα της ημέρας κτλ. Τέλος υπήρχε μια τεράστια τέντα που πραγματοποιούνταν μεγάλες συνελεύσεις, συζητήσεις, εκδηλώσεις και συναυλίες.

Θα πρέπει να τονιστεί πως στις αρχές της οργάνωσης τονίζονταν η αυτονομία των διαφόρων ομάδων, οι συνελεύσεις γειτονιάς όμως έπρεπε να λαμβάνουν η μια υπόψη την άλλη για να επιτευχθεί συντονισμός και λειτουργικότητα.

No Border Camp: μια προσωπική κατάθεση

Mε μια πρώτη ματιά αυτό που αισθανθήκαμε θα μπορούσε κανείς να το ονομάσει «πολιτισμικό σοκ». Η κινητικότητα του κόσμου, η συνέπεια όσων αναλάμβαναν μια λειτουργία του κάμπινγκ, οι συνελεύσεις με την συμμετοχή κόσμου που μιλούσε διαφορετικές γλώσσες, συνέθεταν ένα σκηνικό που δύσκολα μπορεί κανείς να το συναντήσει στην Ελλάδα. Η αλήθεια είναι πως ενσωματωθήκαμε σε αυτή τη διαδικασία σχετικά δύσκολα, καθότι ο κόσμος που βρισκόταν εκεί είχε ήδη κατακτημένη την εμπειρία στην οργάνωση με έναν τέτοιο τρόπο σε μεγάλο βαθμό. Έτσι χρειάστηκε χρόνος για να συνειδητοποιήσουμε ότι εδώ την ευθύνη των αποφάσεων την είχαν όλοι και ο καθένας είχε την δυνατότητα να τις διαμορφώνει.

Οι άνθρωποι σχημάτιζαν γειτονιές μεταξύ συγγενικών αντιλήψεων κουλτούρας (αυτόνομοι punk, φυσιολάτρες κτλ.), γλωσσικής και συντροφικής συγγένειας (αυτόνομοι από Γερμανία, αναρχικοί από Ισπανία, αντιεξουσιαστές από Ιταλία), συγγένειας πρακτικών δράσης (μαύρο μπλοκ, samba band κτλ.). Η γνώμη μου είναι πως αυτό το περιβάλλον έδωσε ώθηση στην δημιουργικότητα και στην εφευρετικότητα των άμεσων δράσεων στην πόλη, ώστε παρά την κλιμακωτά εντεινόμενη καταστολή και δυσφήμιση, καταφέραμε να γίνουμε κεντρικό ζωντανό γεγονός στο Στρασβούργο.

Με τους ρυθμούς της Σάμπα, ένα κύμα ανθρώπων ξεχύθηκε στους δρόμους της πόλης, φώναξε και έγραψε συνθήματα, χτύπησε στόχους που νοηματοδοτούν τον έλεγχο, την καταστολή, την εκμετάλλευση αλλά και στόχους όπως τον συντηρητισμό των κατοίκων του Στρασβούργου, την ξενοφοβία, τον εθνικισμό-πατριωτισμό των Γάλλων.

Μερικές απαραίτητες διευκρινήσεις: Στο No Border Camp συμμετείχαν ως επί το πλείστο ομάδες οριζόντιας οργάνωσης που σχετίζονταν πολιτικά με το χώρο της Αυτονομίας, τον Αναρχικό και Αντιεξουσιαστικό χώρο. Επίσης συμμετείχαν αυτοοργανωμένες ομάδες μεταναστών και καμπάνιες για τα δικαιώματα και την ελεύθερη μετακίνηση. Οι πρακτικές δεν ήταν απαραίτητα κοινές όμως υπήρχε προσπάθεια συνεργασίας με στόχο την αποτελεσματικότητα. Φυσικό ήταν να δημιουργηθούν τριβές, όμως αυτό είναι κάτι το θετικό γιατί αποτελούν εμπειρία για οποιοδήποτε μελλοντικό εγχείρημα συνεργασίας. Εδώ να τονιστεί πως οι Ya Basta από Ιταλία, ενώ συμμετέχουν στο δίκτυο δεν πάτησαν το πόδι τους στο Στρα-

σβούργο, όσοι γνωρίζουν τι έγινε πέρυσι στη Γένοβα μπορούν να καταλάβουν το γιατί...

Επίσης η θεωρητική σκοπιά του ζητήματος της μετανάστευσης δεν αναπτύχθηκε αρκετά κυρίως γιατί οι ομάδες μεταναστών και οι ομάδες υποστήριξης τους εστιάζονται σε πρακτικά ζητήματα και στην αναγνώριση βασικών δικαιωμάτων των μεταναστών.

Η εμπειρία τελικά στο κάμπινγκ No Border μπορεί να χαρακτηριστεί πολύ πλούσια, τόσο στο επίπεδο του κόσμου και των δράσεων, όσο και στο επίπεδο της καθημερινής ζωής στην κοινότητα. Μπορεί πραγματικά να συμβεί αυτό που πολλοί θεωρούν ακατόρθωτο και δεν μπαίνουν ποτέ στον κόπο να το δημιουργήσουν...

Πορεία προς τα κτήρια της ευρωπαϊκής διοίκησης [ευρωκοινοβούλιο, ευρωπαϊκό συμβούλιο, δικαστήριο για τα ανθρώπινα (χα!) δικαιώματα]

Προβληματισμοί και κριτική σε σχέση με τη λειτουργία του No Border Camp

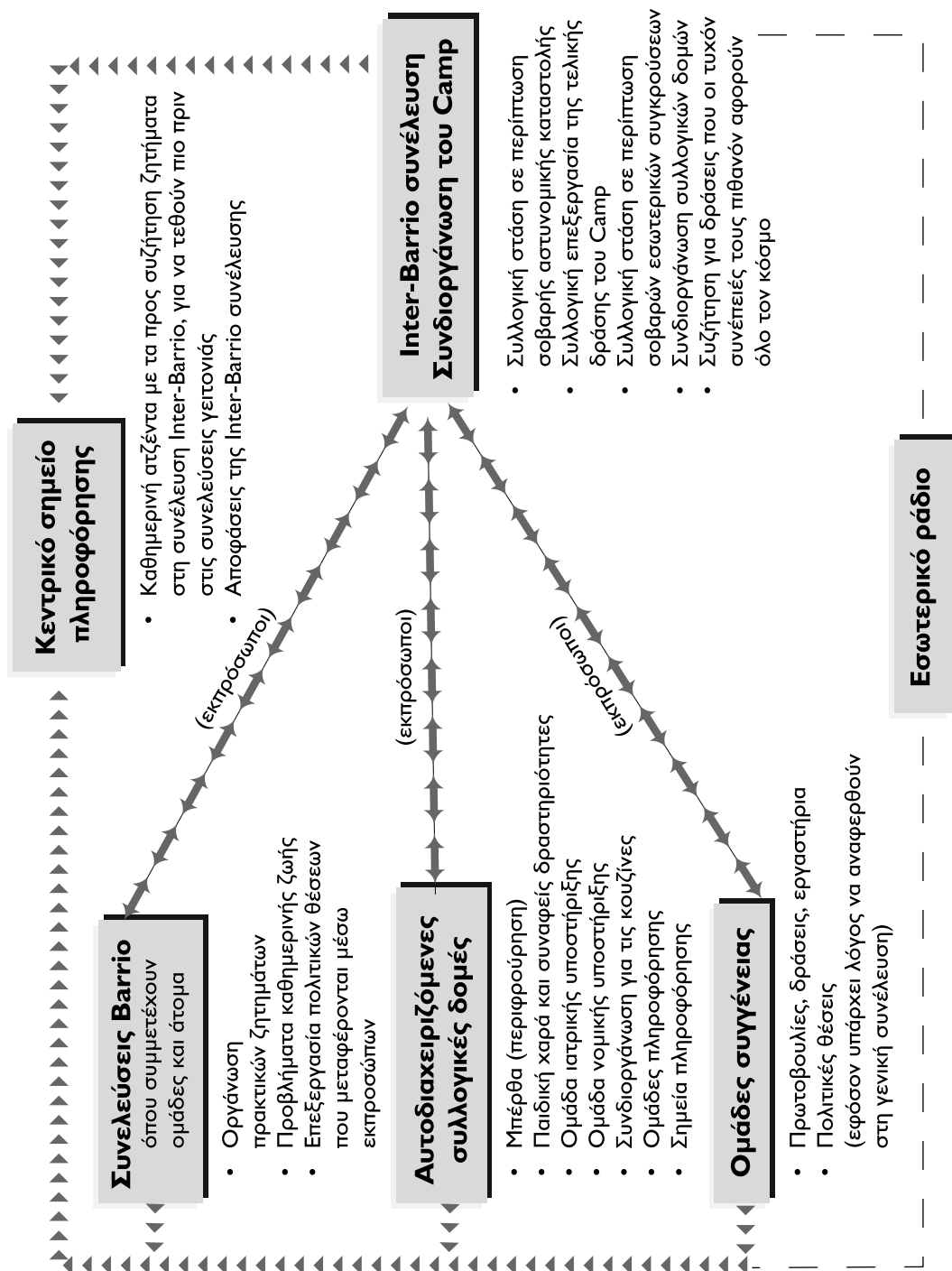
Το δίκτυο No Border φέτος στο Στρασβούργο, αξιοποιώντας την παράδοση και την εμπειρία 4 χρόνων No Border Camp (δράσεων στα σύνορα της Ευρώπης και δράσεων στα εσωτερικά σύνορα, όπως ο αποκλεισμός, πέρυσι, του αεροδρομίου της Φραγκφούρτης ενάντια στις απελάσεις), προγραμματίσει ένα συνδυασμό δράσεων "δημιουργικής αντίστασης και πολιτικής ανυπακοής" και εκδηλώσεων στο χώρο του Camp. Ταυτόχρονα, επιχειρήθηκε ένα πείραμα άμεσης δημοκρατίας και "do-it-yourself" συμμετοχικής δράσης σε πρωτοφανή έκταση, πρόσφορο για κριτική αξιολόγηση και εξαγωγή συμπερασμάτων.

Ως γενικός αντικειμενικός στόχος τέθηκε το να καταστεί δυνατόν το να συμμετέχει ο καθένας και να εμπλέκεται όσο περισσότερο όχι μόνο σε δράσεις, συζητήσεις και συνελεύσεις μέσα στην κατασκήνωση, αλλά επίσης στη διαχείριση της καθημερινής ζωής (φαγητό, καθαριότητα κλπ) και την διαδικασία λήψης αποφάσεων και πολιτικών επιλογών. Ως τρόπος διασφάλισης των παραπάνω θεωρήθηκε το μοντέλο της αποκεντρωμένης οργάνωσης, με την ένταξη κατά βούληση του καθενός σε μια από τις γειτονιές-barrrios γύρω από ένα σύνολο εγκαταστάσεων καθημερινής διαβίωσης (κουζίνα, μπάνια, τουαλέτες κλπ) που ορίζει και ένα χώρο συζητήσεων - μια καθημερινή συνέλευση.

Προβλέφθηκε ότι οι συνελεύσεις γειτονιάς (barrrios) θα γίνονται κάθε πρωί με το πρόγευμα και θα ορίζουν εκπροσώπους για τη συνέλευση των εκπροσώπων (Inter-Barrrio) που ακολουθεί αμέσως μετά. Στη βασική οργανωτική δομή περιλαμβάνονται και οι συλλογικότητες που διαχειρίζονται τα ζητήματα που αφορούν την καθημερινή ζωή και τις ανάγκες όλης της κατασκήνωσης, καθώς και οι συνελεύσεις των διάφορων ομάδων συγγένειας, δράσεων, workshops, στο βαθμό που παρουσιάζεται λόγος να αναφέρονται στην Inter-Barrrio συνέλευση.

Τόσο οι αρχές, όσο και ο τρόπος οργάνωσης του Camp δεν προέκυψαν ξαφνικά τις ημέρες που στήνονταν η κατασκήνωση. Είχαν καθοριστεί μετά από πολύμηνη συλλογική εργασία από τις συνδιοργανώτριες ομάδες - συλλογικότητες. Για να γίνουν κατανοητά τα παραπάνω, θα παραθέσουμε το οργανόγραμμα του No

Border Handbook, με το οποίο εφοδιάζονταν ο κάθε προσερχόμενος, όπου παρουσιάζεται η οργανωτική δομή και οι αρμοδιότητες των διάφορων τομέων.

Από τα παραπάνω γίνεται φανερό ότι προκαθορίστηκε ένας σχεδιασμός επί κάρτου, θα λέγαμε, (και σε μερικές περιπτώσεις ιδιαίτερα λεπτομερειακός) που θεωρούνταν δεδομένος και έτοιμος προς εφαρμογή. Όπως ήταν αναμενόμενο, ο βαθμός υλοποίησης του οργανωτικού πλάνου επηρεάστηκε από την αλληλεπίδραση ανάμεσα σε διαφορετικές πολιτικές και "εθνικές" κουλτούρες, τις ανάγκες της στιγμής και την απόσταση ανάμεσα στη θεωρία και την πράξη. Εξάλλου, ούτε οι ίδιοι σχεδιαστές του απέβλεπαν στη δογματική εφαρμογή του και κάθε μία από τις προτάσεις λειτουργίας έμπαινε προκαταβολικά σε συζήτηση στις αντίστοιχες δομές. Πράγμα που σημαίνει ότι περισσότερο απέβλεπαν στο να παρακινήσουν σε υπευθυνότητα και αλληλοσεβασμό έτσι ώστε οι όποιες διαφωνίες και προβλήματα να μη θέσουν σε αμφισβήτηση τη γενικότερη λειτουργία του εγχειρήματος.

Ως παράδειγμα αναφέρουμε την προσπάθεια για το στήσιμο της ομάδας που θα οργάνωνε το δίκτυο περιφρούρησης, το οποίο ονομάστηκε "Bertha" και σχεδιάστηκε για να διαχειριστεί τα ζητήματα ασφάλειας, εξωτερικών επιθέσεων, καυγάδων κτλ. - Περισσότερο σαν σύστημα προειδοποίησης (εφοδιασμένο με μεγάφωνα και ασύρματης επικοινωνίας). Η οργανωτική πρόταση προκαθόριζε και την όλη δομή λειτουργίας με τον ακριβή αριθμό των ανθρώπων που θα απαρτίζουν τις διάφορες βάρδιες στο κάθε Barrio. Στην πράξη η ομάδα που ανέλαβε να στήσει την δομή του Bertha, μετά από καθημερινές συζητήσεις και διαμάχες, πρόκρινε την εφαρμογή της αρχικής πρότασης (σύστημα συναγερμού με μη βίαιες δράσεις σε περίπτωση επίθεσης). Από όλους αυτούς βέβαια που συζητούσαν κάθε πρωί τα οργανωτικά δεν εμφανίζονταν κανείς στις βάρδιες και στις φωτιές περιφρούρησης. Τις ανέλαβαν εξολοκλήρου και πρωτοβουλιακά παρέες πισισρικάδων - κυρίως Γερμανών Antifa που βρήκαν έτσι τον δικό τους τρόπο συνεισφοράς.

Θα επισημάνουμε κάποια σημεία της οργανωτικής πρότασης που συνέτεινε στην τελική αδρανοποίηση τους συνολικού προγράμματος.

1. Απουσίαζε κάποια αντίληψη ή σχέδιο αντιμετώπισης της καταστολής, πέρα από το γενικότερο "εργαστήρι δημιουργικής αντίστασης" που εξέφραζαν οι διοργανώτριες ομάδες. Η ασάφεια του "πολιτικού πλαισίου" ήταν αναμενόμενο να επιφέρει για άλλη μια φορά αντιπαραθέσεις ανάμεσα στις διαφορετικές αντιλήψεις άμεσης δράσης που κυριαρχούν στο χώρο τα τελευταία χρόνια. Έτσι όταν χτυπήθηκε η πορεία ενάντια στα κέντρα κράτησης μεταναστών, επικράτησε πανικός λόγω της ασυνεννοησίας και της έλλειψης συνοχής μεταξύ των διαδηλωτών, ενώ στη συνέχεια οι Samba εξοργίστηκαν με το Black Block γιατί ένιωσαν εκτεθειμένοι. Η ένταση της καταστολής που ακολούθησε εξώθησε το με-

γαλύτερο μέρος των διοργανωτών στην αποφυγή της σύγκρουσης, όπως ο διάολος το λιβάνι, ακόμη και με χρήση τακτικών χειραγώγησης και την προώθηση αντιλήψεων διαχωρισμού ανάμεσα σε αυτούς που θέλουν να κάνουν δράσεις στο δρόμο και σε αυτούς που θέλουν να κάνουν πράγματα στο camp.

2. Οι συνελεύσεις γειτονιάς αποδείχτηκαν άριστες στην διαχείριση πρακτικών ζητημάτων καθημερινής λειτουργίας. Η περιορισμένη συμμετοχή του κόσμου σε αυτές έκανε ακόμη πιο φανερή την αδυναμία αντιμετώπισης "πολιτικών ζητημάτων" και ιδίως της άμεσης κατάστασης με την καταστολή. Θα μπορούσαν να ξεπεράσουν ίσως τον περιορισμό τους σε χώρους "ζύμωσης" αν παρουσίαζαν μεγαλύτερη συνοχή, ήταν δηλαδή πραγματικές γειτονιές, πράγμα που θα προϋπόθετε περισσότερο χρόνο.
3. Οπωσδήποτε σε καμία στιγμή δεν κάμφθηκε το πνεύμα αλληλεγγύης και η αγωνιστική διάθεση του κόσμου του No Border συνολικά. Η αδυναμία της συνέλευσης των εκπροσώπων να ανταποκριθεί σε έκτακτες περιστάσεις την έκανε να μοιάζει με χώρο αυτόκλητων αντιπροσώπων, που εμφάνιζε πλέον κρούσματα τρομολαγνείας, συνδικαλιστικών τεχνασμάτων και απόπειρες χειραγώγησης. Το αποτέλεσμα ήταν φυσικά η διάσταση βάσης και εκπροσώπων οι οποίοι αυτοκαταργήθηκαν και το πείραμα σταμάτησε πρόωρα.
4. Πολύ σημαντικό ήταν το ότι δεν προβλέπονταν στο σχεδιασμό του camp γενικές συνελεύσεις για πληροφόρηση, προτάσεις, αξιολόγηση δράσεων. Σε συνδιασμό με την περιορισμένη απόδοση των Barríos και της συνέλευσης των εκπροσώπων άφησαν από την αρχή να επικρέμεται ένα έλλειμμα στρατηγικής. Οπωσδήποτε τέτοιες συνελεύσεις λειτούργησαν αυθόρμητα σε έκτακτες περιστάσεις και αποφάσισαν και τις τελικές δράσεις του camp. Ούτε τα περιθώρια χρόνου ήταν ανεξάντλητα, ούτε και οι άνθρωποι είχαν την όρεξη να μπλαμπλαδιάζουν με τις ώρες όπως συνηθίζεται στον τόπο μας. Σε κάθε είδους συνέλευση καταβάλλονταν διαρκώς προσπάθειες για μια αποτελεσματική παραγωγική συζήτηση. Παρόλα αυτά παρουσιάστηκε κρίσιμο έλλειμμα πολιτικής αντίληψης σε σχέση με την αντιμετώπιση της καταστολής που οδήγησε σε ανεπαρκή και κακό σχεδιασμό δράσεων.
5. Διακηρυγμένος στόχος του camp ήταν η συνάντηση και συμμετοχή μεταναστών σ' αυτό «το εργαστήρι δημιουργικής αντίστασης και πολιτικής ανυπακοής». Πράγματι υπήρξαν κάποιες τέτοιες συμμετοχές (κυρίως μέσω τοπικών ομάδων που ασχολούνται με μετανάστες) και περισσότεροι εμφανίστηκαν μετά την εκδήλωση της καταστολής για συμπαρατάση. Μόνο εκ των υστέρων μπορέσαμε να αντιληφθούμε ότι θα έπρεπε να είχαν προϋπάρξει άλλες κινήσεις συμπαρατάξης με τους τοπικούς μετανάστες, που αν κατάφερναν να φέρουν σε άμεση

επαφή τα δύο γκέτο –τα φρικτά αποκλεισμένα προάστια και το No Border camp– θα είχαμε τελείως διαφορετική δυναμική στο δρόμο και απέναντι στην καταστολή.

6. Ένας ακόμη διακηρυγμένος στόχος του camp ήταν να αποτελέσει χώρο συνάντησης και ανταλλαγής απόψεων για τον χώρο των πολέμιων της παγκοσμιοποίησης και γενικά ριζοσπαστών διαδηλωτών. Οπωσδήποτε οργανώθηκαν εκδηλώσεις και συναντήσεις, εκτός από τον καθημερινό καταιγισμό οργανωτικών πρωτοβουλιών και δράσεων. Παρόλα αυτά, η εκτίμησή μας είναι ότι παρά το ότι 3.000 άνθρωποι λειτούργησαν για 10 μέρες σε μία αυτοοργανωμένη πολιτεία, η δυνατότητα συμμετοχής στους «μη μνημένους» παρέμενε περιορισμένη.

Συμπερασματικά το No Border camp στο Στρασβούργο στο οργανωτικό επίπεδο λειτούργησε θετικά και συνθετικά, θέτοντας ταυτόχρονα αρκετά ζητήματα που δεν θα είναι η τελευταία φορά που θα μας προβληματίσουν. Βάση για τα παραπάνω αποτέλεσε η πολύμηνη συλλογική εργασία που προηγήθηκε και που έκανε δυνατή την απόπειρα για μια άλλη πολιτεία. Από εκεί προέκυψε το αίσθημα δύναμης πίσω από όλη την πληθώρα των εξωτερικών δράσεων και την αντιμετώπιση της καταστολής. Το No Border τιθέμενο το ίδιο σε κατάσταση παρανομίας, προσέκλυσε πάνω στις εκδηλώσεις του το ενδιαφέρον όχι μόνο της περιοχής της Αλσατίας όπου έγινε κεντρικό ζήτημα, αλλά και παραπέρα στη Γαλλία και την Γερμανία. Σπάζοντας τέλος την απαγόρευση των συγκεντρώσεων - διαδηλώσεων και την συκοφάντηση από τα ΜΜΕ συνέχισε την παράδοση των πετυχημένων δράσεων No Border, που είναι σε θέση να βραχυκυκλώνουν την καταστολή και να προσελκύουν ισχυρή λαϊκή υποστήριξη ακόμα και στις συντηρητικότερες ζώνες του φρουρίου Ευρώπη.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΧΜΕΤ

Μετά το τέλος του Noborder Camp ένα άτομο παραμένει φυλακισμένο, ο Ahmed ο οποίος συνελήφθη στην πορεία της 24ης Ιούλη και μετά από ένα μήνα προφυλάκισης και απομόνωσης, καταδικάστηκε στις 21 Αυγούστου σε 8 μήνες φυλάκισης για πρόκληση σωματικής βλάβης σε αστυνομικό, αντίσταση και εξύβριση. Ο Ahmed ήταν γνωστός στις αστυνομικές αρχές για τη συμμετοχή του στο κίνημα των sans papier (“χωρίς χαρτιά”) στο Παρίσι. Έξω από τα δικαστήρια πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση αλληλεγγύης η οποία περικυκλώθηκε από την αστυνομία. Ενέργειες αλληλεγγύης έγιναν επίσης στη Βαρκελώνη, τη Ντιζόν, τη Ρέιμς, το Λονδίνο, τη Βιέννη και το Βερολίνο. Στις 23 Αυγούστου, 17 άτομα κατέλαβαν το παράρτημα του υπουργείου δικαιοσύνης στο Στρασβούργου, με σύνθημα AHMED LIBRE! Τρεις ώρες αργότερα, έγινε βίαιη επέμβαση της αστυνομίας και οι καταληψίες συνελήφθησαν καθώς και τρεις αλληλέγγυοι από τους 20 που βρίσκονταν έξω από την κατάληψη. Στους 17 απαγγέλθηκαν κατηγορίες για “κατάληψη δημοσίου κτιρίου” και “κατακράτηση ομήρων”. Ακόμη επτά άτομα που συνελήφθησαν κατά τη διάρκεια του Noborder Camp αντιμετωπίζουν διώξεις.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ

1 Το Παγκόσμιο Καθεστώς για την Μετανάστευση

Οι «κυνηγοί φαντασμάτων» καταδιώκουν τον κόσμο, ψάχνουν πρόσφυγες, μετανάστες και άλλους νομάδες της νέας εποχής. Ξεχωρίζουν προσεκτικά αυτούς που ασκούν χρήσιμα επαγγέλματα και τα άμεσης ανάγκης φτηνά εργατικά χέρια από τους «υπεράριθμους». Η αυτόνομη μετανάστευση, η μη κανονική διέλευση των συνόρων, οι «χωρίς χαρτιά» και τα δίκτυα υποστήριξης τους ανακηρύσσονται σε δημόσιο κίνδυνο. Σεβαστός αριθμός εθνικών και υπερεθνικών παραστρατιωτικών και υπηρεσιών μετανάστευσης αναλαμβάνουν να τους καταπολεμήσουν. Εδώ και 15 χρόνια περίπου αναδύεται ένα παγκόσμιο καθεστώς για τη μετανάστευση που στοχεύει στην εισαγωγή σχεδίων για την διαχείρισή της. Καμία ελευθερία επιλογών, καμία αυτονομία, αλλά μια ορθολογική επιλογή των χρήσιμων και των ανεπιθύμητων. Κάτι τέτοιο βρίσκεται σε συνάρτηση με την παγκόσμια διαχείριση της οικονομίας και του εμπορίου από την GATT, τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Ενώσω αυτοί οι σχηματισμοί προωθούν την απειρίοριστη ροή αγαθών και χρήματος, μια άλλη σειρά υπηρεσιών στοχεύουν στη διαχείριση, τον έλεγχο και τον περιορισμό της ελεύθερης κίνησης των ανθρώπων. Αυτές είναι: ο Παγκόσμιος Οργανισμός Μετανάστευσης, τα Υπερεθνικά Συμβούλια Μετανάστευσης και ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εργασίας. Το πιο ανεπτυγμένο σύστημα έχει τεθεί σε εφαρμογή από τις υπηρεσίες και τα ειδικές αστυνομικές δυνάμεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως η Ειδική Ομάδα για την Μετανάστευση, η Επιτροπή Στρατηγικής απέναντι στη Μετανάστευση, και τα κέντρα διαλογής (clearing centers) περί ασύλου και μετανάστευσης. Ακόμη συζητιέται και ένα προσχέδιο για μια Γενική Συμφωνία για την Κίνηση των Ανθρώπων. Τέτοια όργανα αντιπροσωπεύουν την τεχνολογία της εξουσίας και της καταστολής απέναντι στην ελεύθερη μετακίνηση των ανθρώπων. Είναι καιρός να αποκαλύψουμε την απάνθρωπη φύση τους, να δημοσιοποιήσουμε τις σκληρές οικονομικές ιδεολογίες τους, να ασκήσουμε κριτική στον υποβόσκοντα ρατσισμό και να προωθήσουμε τη συντονισμένη δράση στο όνομα της ισότητας και της δικαιοσύνης.

2 Παγκόσμιος Οργανισμός Μετανάστευσης (ΠΟΜ) - Κατάσκοποι και Κυνηγοί Μεταναστών

Όταν ιδρύθηκε το 1951, ο ΠΟΜ προοριζόταν να λειτουργήσει σε αντιδιαστολή με το Ανώτατο Συμβούλιο των Ηνωμένων Εθνών για τη Μετανάστευση (UNHCR). Ο ΠΟΜ, καθώς και ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εργασίας, αντικατόπτριζαν τον Ψυχρό

Πόλεμο και το δόγμα Τρούμαν, ενώ ένας από τους ρόλους που έπαιζε ήταν να συμβάλλει στην απορρόφηση επιστημονικών ταλέντων από το Ανατολικό Μπλοκ στη Δύση και στη δημιουργία προ-καπιταλιστικών κρατών. Όντας κάτω από την ηγεσία των ΗΠΑ, ο ΠΟΜ δεν βασίστηκε σε ανθρωπιστικές αρχές, αλλά σε οικονομικούς λογαριασμούς, σε αντίθεση με το UNHCR. Η βασική πολιτική τους δεν ασχολείται με την ευημερία των ανθρώπων, αλλά των οικονομιών. Πέρα απ' αυτό, η ιδεολογία τους στηρίζεται σε ρατσιστικές αρχές περί ομογενοποιημένων εθνικών κρατών και ξενοφοβικών ιδεών περί «εστίας». Αυτό τα λέει όλα. Σε μια εποχή παγκοσμιοποίησης, η μετανάστευση παρουσιάζεται ως ένα ισχυρό κοινωνικό κίνημα ενάντια στην ιμπεριαλιστική συνθήκη των ζωνών διαφορετικού κόστους παραγωγής. Ο ΠΟΜ έχει προετοιμαστεί άριστα στην εφαρμογή σχεδίων ενδυνάμωσης των συνόρων που είναι απαραίτητα για την υποστήριξη ενός τέτοιου καθεστώτος και για την προσαρμογή σε νέες μορφές νεοφιλελεύθερης διαχείρισης της μετανάστευσης. Σήμερα στον ΠΟΜ συμμετέχουν 91 κράτη-μέλη και τα κεντρικά γραφεία του βρίσκονται στη Γενεύη, όπου πραγματοποιούνται και οι ετήσιες συνελεύσεις. Το Κέντρο Τεχνικής Συνεργασίας του εδρεύει στη Βιέννη και εποπτεύει τη Νότια Κορέα, τη Νότια, Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη, ενώ με τα ζητήματα της Πολωνίας είναι επιφορτισμένο το γραφείο του Βερολίνου. Υπάρχουν 19 επαρχιακά υπο-γραφεία: το γραφείο των Βρυξελλών καλύπτει την συνεργασία με τις περισσότερες δυτικοευρωπαϊκές κυβερνήσεις, εκτός από τη Γερμανία και την Ιταλία που έχουν δικές τους αντιπροσωπείες στη Βόννη και τη Ρώμη αντίστοιχα. Το γραφείο στο Ελσίνκι ασχολείται με τα θέματα της Βαλτικής και το γραφείο στη Βουδαπέστη ασχολείται με τα θέματα της Νοτιοανατολικής Ευρώπης. Τα πάνω από 100 γραφεία και αντιπροσωπείες του ΠΟΜ λειτουργούν ως ένα σύστημα «προειδοποίησης για την μετανάστευση» Κατασκοπεύουν μετανάστες, δίκτυα μεταναστών και ΜΚΟ. Δίνουν αναφορά στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στις ΗΠΑ και προτείνουν τρόπους δράσης. Όποτε παρουσιάζεται μεταναστευτικό κύμα, εγκαθιδρύονται νέα συνοριακά καθεστώτα και εισάγονται νέες τεχνολογίες υπό την αιγίδα του ΠΟΜ. Προτείνουν πολιτικές εκθρικές προς την μετανάστευση, πωλούν την τελευταία λέξη της τεχνολογίας σε συστήματα ελέγχου, εκπαιδεύουν αστυνομικούς και σώματα φύλαξης συνόρων για να καταπολεμήσουν την μετανάστευση, σχεδιάζουν και οικοδομούν σημεία ελέγχου και στρατόπεδα κράτησης. Υπερηφανεύονται πως έχουν αναμειχθεί στη μετακίνηση 11 εκατομμυρίων ανθρώπων (sic). Μέσα στο 2000 έχουν «διευκολύνει» τη μετακίνηση περίπου 450.000 ανθρώπων – πρόκειται κυρίως για περιπτώσεις «επαναπροώθησης», «επαναπατρισμού» και «επανεγκατάστασης».

3 Το Μεταναστευτικό Καθεστώς της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η Ε.Ε. έχει δημιουργήσει ένα ολόκληρο οπλοστάσιο από ειδικές αστυνομικές δυνάμεις κατά των μεταναστών και των προσφύγων. Όλα ξεκίνησαν με το Τρενί και την Ειδική Επιτροπή Μετανάστευσης και συνεχίστηκαν με τη συνθήκη Σένγκεν, η οποία επιτάχυνε τα πράγματα. Εν τω μεταξύ, υπάρχουν οι Υψηλού Επιπέδου Ομάδες Εργασίας για το Άσυλο και τη Μετανάστευση, η Στρατηγική Επιτροπή για τη Μετανάστευση, τα Σύνορα και το Άσυλο, για το Άσυλο (CIREA), το Κέντρο Πληροφοριών, Συζητήσεων και Ανταλλαγών για τη Διέλευση των Συνόρων (CIREFI), η Παγκόσμια Σύνοδος Συνοριακών Φρουρών και άλλοι. Η αστυνομία της Ε.Ε. και ειδικές αστυνομικές δυνάμεις για τη μετανάστευση κατέχουν έδρες σε πολλές χώρες ανά τον κόσμο και επιμένουν στην προσαρμογή άλλων χωρών στα Ευρωπαϊκά πρότυπα. Οι περισσότερες απ' αυτές τις υπηρεσίες δρουν εκτός δημοσίου ελέγχου, και χωρίς να είναι υπόλογοι στους δημοκρατικούς θεσμούς. Έχει δημιουργηθεί ένα σύνολο διαμορφωτών αδιαφανούς πολιτικής και οργάνων άσκησης της, η οποία αποτελείται από γραφειοκράτες αστυνομικούς και υπαλληλικό προσωπικό γραφείων, με κοινό σημείο, την εχθρότητά τους προς τους μετανάστες και τους πρόσφυγες. Επιπροσθέτως, οι διμερείς συμφωνίες επανεγκατάστασης-επαναπροώθησης, θεσπίζονται εξαναγκαστικά μέσω εκβιασμών τρίτων χωρών αφού έχει συνδεθεί η αναπτυξιακή βοήθεια, οι εμπορικές συμφωνίες ή η τεχνική υποστήριξη με τη συμμόρφωση στα μεταναστευτικά ζητήματα. Αντιστοίχως τα think tank έχουν αναπτύξει ένα νέο δόγμα περιορισμένης κυριαρχίας: «αυτό που χρειάζεται είναι ένα νέο είδος ιμπεριαλισμού, ... το οποίο στοχεύει στην εγκαθίδρυση της τάξης και της οργάνωσης» (Κέντρο Εξωτερικής Πολιτικής, Λονδίνο). Τα κύρια σημεία εκκίνησης είναι η «τρομοκρατία», τα «ναρκωτικά» και η «μετανάστευση», συνδυαζόμενα με τη νομιμοποίηση μιας Νέας Ευρωπαϊκής Επιθετικότητας και ενός Νέου Ιμπεριαλισμού.

Για λεπτομερείς κριτικές και ντοκουμέντα σχετικά με τις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης επισκεφθείτε: [www.statewatch.org.uk], [www.materialen.org].

4 IGC – το Think Tank των εχθρών της μετανάστευσης

Το Υπερεθνικό Συμβούλιο για το Άσυλο, τους Πρόσφυγες και τη Μετανάστευση είναι ένα ανεπίσημο φόρουμ 15 χρόνων για «καινοτόμες λύσεις και στρατηγικές». Εδρεύει δίπλα στον ΠΟΜ στη Γενεύη, έχει και αυτό ένα εκτελεστικό όργανο, το Παγκόσμιο Κέντρο για την Ανάπτυξη της Μεταναστευτικής Πολιτικής (ICMPD), με έδρα τη Βιέννη. Από την ίδρυσή τους το 1985 αποτελούν βηματοδότη του εξοπλισμού των συνόρων, της συνεργασίας μεταξύ Ανατολής-Δύσης και της χάραξης πολιτικής. Παίζουν το ρόλο του think tank για σχέδια-κλειδιά και στρατηγικές αντι-

μετώπισης των μεταναστών και των υποστηρικτών τους, ενώ επίσης προωθούν «ένα παγκόσμιο μηχανισμό» για τον έλεγχο της μετανάστευσης. Είναι πιθανό, όροι όπως «εισαγωγές-εξαγωγές ανθρώπων» να έχουν δημιουργηθεί στις συναντήσεις τους. Ο ρόλος τους είναι δύσκολο να διευκρινιστεί μιας και οι δραστηριότητές τους είναι μυστικές.

Αφίσσα του No Border Camp ενάντια στο SIS (=Σύστημα πληροφοριών Σένγκεν), τον έλεγχο και την καταστολή

Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν (SIS)

Ένα ηλεκτρονικό όργανο για τον έλεγχο της μετανάστευσης και των απελάσεων

Όταν οι αστυνομικές δυνάμεις και τα υπουργεία Δικαιοσύνης των πέντε αρχικών κρατών-μελών της Συνθήκης Σένγκεν ξεκίνησαν στα τέλη της δεκαετίας του '80 να σχεδιάζουν τη δημιουργία του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν (SIS), εστιάστηκαν στην ανάγκη κεντρικής συλλογής δεδομένων, με τη δικαιολογία ότι η άρση των εσωτερικών ελέγχων στα σύνορα θα αποτελούσε ταυτόχρονα ένα ρίσκο για την ασφάλεια, καθώς έμποροι ναρκωτικών, τρομοκράτες και το λεγόμενο οργανωμένο έγκλημα θα μπορούσαν να αλωνίζουν ελεύθερα στην Ευρωπαϊκή επικράτεια. Εκεί απαντά λοιπόν και η ανάγκη για ένα ενιαίο πεδίο ερευνών. Ένα κοινό σύστημα για έρευνα και εντοπισμό ατόμων και αντικειμένων.

Ωστόσο, ένα κλειστό σύστημα έρευνας τύπου αποθήκευσης στοιχείων-δεδομένων αποκαλύπτει ότι, πέρα από ένα όργανο για την ασφάλεια, το SIS αποτελεί και ένα όργανο ελέγχου, ανίχνευσης και εντοπισμού ανθρώπων που προέρχονται από μη ευρωπαϊκές χώρες. Πιο πρόσφατα σχέδια στοχεύουν στην προέκταση του SIS στον έλεγχο των ευρωπαϊκών κινημάτων και όσων δραστηριοποιούνται σ' αυτά.

Το Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν, που μπήκε σε εφαρμογή το 1995, είναι το πρώτο υπερεθνικό σύστημα έρευνας που χρησιμοποιείται από τοπικές υπηρεσίες εφαρμογής νομικών διατάξεων (κοινώς αστυνομίες κρατών και συναφείς αρχές). Αποτελείται από μια κεντρική μονάδα, η οποία βρίσκεται στο Στρασβούργο (Γαλλία), απ' όπου αναπτύσσονται διασυνδέσεις μεταξύ των εθνικών συστημάτων. Η κεντρική μονάδα εξασφαλίζει ότι οι πληροφορίες είναι ταυτόχρονα αποθηκευμένες στην ίδια και στις μονάδες των εθνικών συστημάτων. Οι μονάδες της περιφέρειας (στα άλλα κράτη) είναι υπεύθυνες να αποστέλλουν ανακοινώσεις και παρατηρήσεις σχετικές με καταζητούμενα πρόσωπα ή αντικείμενα. Στη Γερμανία, για παράδειγμα, αυτό το πραγματοποιεί το Ομοσπονδιακό Γραφείο Εγκληματολογικών Ερευνών.

Οι εθνικές μονάδες έρχονται επίσης σε επαφή όταν ένα πρόσωπο ανιχνευτεί-εντοπιστεί επιτυχώς. Μέσω ενός δικτύου επικοινωνίας προωθούνται πληροφορίες που ξεπερνούν κατά πολύ τα περιορισμένα στοιχεία που το SIS καθορίζει.

Στις 27 Μαρτίου 1995, το SIS συνδέθηκε με 7 κράτη και μπήκε σε λειτουργία. Τα

πέντε από αυτά, η Γαλλία, η Ολλανδία, το Βέλγιο, το Λουξεμβούργο και η Γερμανία είχαν ήδη προσυπογράψει το αρχικό Σύμφωνο του Σένγκεν, στο οποίο προστέθηκαν στη συνέχεια η Ιταλία και η Πορτογαλία. Την 1^η Δεκεμβρίου 1997 προσχώρησαν και η Ελλάδα με την Αυστρία. Από τις 25 Μαρτίου 2001, τα βορειότερα κράτη μέλη της Ε.Ε., Δανία, Σουηδία, Φινλανδία καθώς και κράτη μη μέλη, Νορβηγία και Ισλανδία, συνδέθηκαν επίσης στο SIS. Αυτό σημαίνει πως 15 εθνικά συστήματα είναι πλέον συνδεδεμένα με την κεντρική μονάδα στο Στρασβούργο. Η Μεγάλη Βρετανία και η Ιρλανδία σχεδιάζουν να συμμετέχουν και αυτές σε ένα βαθμό στο SIS, ενώ είναι ζήτημα χρόνου και η συμμετοχή κρατών της επεκτεινόμενης προς στα ανατολικά και νότια ευρωπαϊκής επικράτειας.

I SIS - Ανακαλύπτοντας τεχνικές απελάσεων

Από το 1998, ο όγκος των δεδομένων έχει φτάσει τις 8,6 εκατομμύρια καταχωρίσεις, εκ των οποίων οι 7,4 εκατομμύρια αναφέρονται σε περιουσίες (αυτοκίνητα, τραπεζικά στοιχεία, κλεμμένες ταυτότητες, όπλα). Λόγω του υψηλού ποσοστού των επονομαζόμενων *alias groups* (430.000) μόνο οι 795.000 καταχωρίσεις από τις 1,2 εκατομμύρια αναφέρονται σε προσωπικά δεδομένα υπαρκτών ατόμων.

Σε ότι αφορά τον εντοπισμό των ανθρώπων, το SIS αποδείχτηκε κυρίως ένα όργανο άσκησης κατασταλτικής πολιτικής ενάντια στη μετανάστευση. Περίπου 88% των “καταζητούμενων” ατόμων προέρχονται από τρίτες χώρες και είτε είναι προς απέλαση είτε έχουν εμποδιστεί να περάσουν τα σύνορα. Η άρνηση εισόδου στη χώρα και η απέλαση με την αντίστοιχη καταγραφή των προσωπικών δεδομένων ρυθμίζεται από το άρθρο 96 του Συμφώνου του Σένγκεν.

Στα μέσα του 1998 η λίστα με τα “καταζητούμενα” πρόσωπα του SIS σημείωσε σημαντική αύξηση. Αυτό συνέβη γιατί εισήλθαν στο σύστημα η Ιταλία, η Αυστρία και η Ελλάδα. Μόνο η Ιταλία κατέγραψε μέσα στο 1998 220.000 ειδικά δεδομένα ατόμων και αναδείχτηκε έτσι στην δεύτερη μεγαλύτερη χώρα ιδιοκτήτρια προσωπικών δεδομένων από τα μέλη του SIS. Το 88% των καταχωρίσεων αυτών σχετίζεται με το Άρθρο 96. Παρόλα αυτά η Γερμανία παραμένει το κράτος με τη μεγαλύτερη τράπεζα δεδομένων που αφορούν ανθρώπους - 350.000 καταχωρίσεις εκ των οποίων το 98% σχετίζεται με το Άρθρο 96. Η Γαλλία ακολουθεί με 113.000 καταχωρίσεις (60% σχετικές με Άρθρο 96).

Βλέπουμε πως οι περισσότερες έρευνες του SIS καθορίζονται από το Άρθρο 96, σχετίζονται δηλαδή με άτομα από χώρες εκτός Ε.Ε., δηλαδή με μετανάστες. Η πλειοψηφία των πετυχημένων ανιχνεύσεων-εξακριβώσεων, τα λεγόμενα “hits”, αφορούν πρόσφυγες και μετανάστες. Αυτό συμβαίνει, γιατί η αστυνομία τους σταματάει για έλεγχο κρίνοντας από τα εξωτερικά τους χαρακτηριστικά και το πα-

ρουσιαστικό τους. Παρόλο που ο αριθμός των δεδομένων που σχετίζονται με αντικείμενα είναι μεγαλύτερος, οι επιτυχίες σε αυτό το θέμα ισούνται μόνο με το 26% των αντικειμένων αυτών και αφορούν κυρίως τον εντοπισμό κλεμμένων αυτοκινήτων.

Το SIS είναι λοιπόν περισσότερο λειτουργικό εκεί που ο έλεγχος πραγματοποιείται πιο εύκολα, “προσαρμοσμένος” στο μέγεθος του αντικειμένου (π.χ. φορητά) ή όσον αφορά τους ανθρώπους, σε χαρακτηριστικά της εμφάνισής τους, όπως π.χ. το χρώμα του δέρματος.

2 Ρατσιστικές πρακτικές ελέγχου

Η διαγραφή πλεοναζόντων δεδομένων, όπως συνέβη το 1997, απέδειξε τη χαμηλή αποτελεσματικότητα του SIS.

Το SIS είναι αποτελεσματικό μέχρι στιγμής σε ό,τι μπορεί να ενδυναμώσει μια τυπική πρακτική ελέγχου σε ευρωπαϊκό επίπεδο: στην πράξη αυτό σημαίνει ότι μπορούν να σταματήσουν οποιονδήποτε/οποιαδήποτε για έλεγχο, χωρίς βάσιμες υποψίες, αλλά μόνο και μόνο εξαιτίας της εξωτερικής του/της εμφάνισης, η οποία θα πρέπει να ανταποκρίνεται σε κάποια κριτήρια...

Αυτού του είδους οι επιχειρήσεις ελέγχου, που δεν στηρίζονται στην ύπαρξη υποψιών, επιτρέπονταν άλλοτε μόνο στα σύνορα. Τα κριτήρια όμως του ποιος θεωρείται ύποπτος και ποιος όχι άλλαξαν με την εισαγωγή των εθνικών συστημάτων ερευνών: σύμφωνα με το SIS, η Γερμανία εισήγαγε πρώτη τα “μπλόκα” και συνεπώς τις εξακριβώσεις και ελέγχους μη υπόπτων, που αργότερα τις επέκτεινε από τις περιοχές κοντά στα σύνορα σε όλη την ενδοχώρα.

Η μεταβολή αυτή μπορεί να παρατηρηθεί στις Γερμανικές στατιστικές για το SIS. Από τις 65.000.000 εξακριβώσεις (σαν τις ήδη γνωστές, αλλά με παράλληλο έλεγχο στο σύστημα Σένγκεν) που πραγματοποιούνται από τις γερμανικές αρχές, το 52% πραγματοποιήθηκαν από συνοριακούς υπάλληλους και περιπολίες κοντά στα σύνορα, ενώ το 47,5% πραγματοποιήθηκε από μπάτσους στην ενδοχώρα, δηλαδή σε πόλεις, σε επαρχιακούς δρόμους, σε τραίνα. Εξακριβώσεις που στοχεύουν κυρίως σε μετανάστες.

3 SIS - Η δεύτερη γενιά

Όταν η Αυστρία, η Ιταλία και η Ελλάδα εισήλθαν στο σύστημα το 1997, υπήρχαν ενδείξεις ότι η κωρητικότητα του συστήματος σίγουρα θα εξαντλούνταν. Έτσι το σύστημα διευρύνθηκε ώστε να εμπεριέχει το “SIS I plus (I+)”, πριν την είσοδο των βορείων χωρών. Ταυτόχρονα η Εκτελεστική Επιτροπή του SIS αποφάσισε να δημιουργήσει ένα άλλο SIS.

Τα σημερινά στοιχεία της ομάδας εργασίας για το SIS του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και της Εκτελεστικής Επιτροπής Σένγκεν αποδεικνύουν ότι δεν στοχεύουν μόνο στη διεύρυνση της χωρητικότητας του συστήματος, αλλά αλλάζουν επίσης και το περιεχόμενό του. Αυτό συνεπάγεται αλλαγές και στο Σύμφωνο Εφαρμογής του Σένγκεν. Μέχρι τώρα η Ιταλία είναι η μόνη χώρα που επιθυμεί να ελέγξει την αναγκαιότητα για αυτή την αλλαγή, πριν την έγκριση της απόφασης. Η Γαλλία διατηρεί κάποιες επιφυλάξεις έναντι στη σχεδιασμένη επέκταση των αποθηκευμένων δεδομένων που αφορούν το Άρθρο 96 (άρνηση εισόδου και απέλαση μη ευρωπαίων) και το Άρθρο 99 (αστυνομική επιτήρηση). Περισσότερα δεδομένα, μεγαλύτερα αρχεία, αποθήκευση γενετικού υλικού.

Μέχρι στιγμής, τα ειδικά προσωπικά δεδομένα μπορούν να αποθηκευτούν μόνο για τρία χρόνια, χρονικό διάστημα με τη λήξη του οποίου επανεξετάζονται. Δεδομένα που σχετίζονται με αστυνομική επιτήρηση μπορούν να αποθηκευτούν μόνο για 12 μήνες. Η διεύρυνση του χρονικού διαστήματος αποθήκευσης δεδομένων θα έχει αυτόματα ως αποτέλεσμα την αύξηση του αριθμού των ειδικών προσωπικών δεδομένων. Και πιο συγκεκριμένα αυτών που αφορούν το Άρθρο 96, που όπως αναφέραμε αποτελούν το 80-90% των καταχωρίσεων των τελευταίων χρόνων. Η δεύτερη γενιά του SIS δεν επιφέρει αλλαγές μόνο στην ποσότητα, αλλά και στην ποιότητα. Μέχρι στιγμής οι καταχωρίσεις περιλαμβάνουν λίγο πολύ προειδοποιήσεις για εντάλματα. Όσον αφορά καταχωρίσεις προσώπων, σε αυτές περιέχονται προσωπικές λεπτομέρειες, ο λόγος της καταγραφής τους ή ο λόγος για τον οποίο βρίσκονται υπό έρευνα (σύλληψη, τόπος διαμονής κτλ.), καθώς και λεπτομέρειες που σχετίζονται με τις αρχές της χώρας που εισήγαγε τα δεδομένα. Άλλες προσωπικές λεπτομέρειες μπορούν να αναφέρονται με σύντομες περιγραφές όπως “βίαιος” ή “οπλισμένος”. Το SIS 2 θα επιφέρει ριζική μεταβολή. Σχεδιάζεται όχι μόνο να καταγράφει τον τύπο της εγκληματικής πράξης, τον χαρακτηρισμό “δραπέτης” ή “άτομο επικίνδυνο λόγω ψυχολογικών προβλημάτων”, αλλά και αναγνωριστικό υλικό, όπως φωτογραφίες, αποτυπώματα και γενετικό τύπο.

Στην δημιουργία και ανακαίνιση του Συστήματος Σένγκεν έχουν συνεργαστεί εταιρίες όπως η IBM, η Atos και η εταιρία Επιστημών Ηλεκτρονικών Υπολογιστών. Εταιρίες πολυεθνικές, που προωθούν και εμπορεύονται συστήματα hardware, software καθώς και επιστημονική γνώση, τεχνολογική επάρκεια σε άλλες εταιρίες και ηλεκτρονικά δίκτυα επικοινωνίας.

Μέλη του δικτύου No Border

- **For a World without Racism** - Wien
Schottengasse 3A/59, A-1010 Wien | fewor@no-racism.net | www.no-racism.net
- **Autonom Centrum** - Amsterdam
Bilderdijkstraat 165f, NL-1053 KP Amsterdam | ac@xs4all.nl | www.xs4all.nl/~ac
- **Centro Social | Casa de iniciativas**, c/Postigo de Arance 15 C.P.29008, España
- **Collectif Contre les Expulsions** - Bruxelles
rue Van Elewijk 35, 1050 Bruxelles, Belgium | ccle@altern.org | www.collectifs.net/ccle
- **Ya Basta!** - Centro Sociale Leoncavallo - Milano | Via Watteau 7, 20125 Milano, Italia | yabasta@tin.it | csleo@tiscalinet.it
- **Centro Sociale Zapata** - Genova
Via Sampierdarena 36, 16100 Genova, Italia | czapata@tin.it
- **C.S | Maggazzino 47**, Brescia
- **No Pasaran!** (Scalp/Reflex)
21ter rue Voltaire, 75011 Paris, France | reflex@ecn.org nopasaran.samizdat.net
- **Collectif Anti Expulsions** - Paris
21ter rue Voltaire, 75011 Paris, France | cae-paris@wanadoo.fr
- **Augenaufl!** - Zürich | Postfach, CH-8004 Zürich Schweiz | info@augenaufl.ch
- **AG3F - No one is illegal** - Hanau | Metzgerstasse 8, 63450 Hanau, Deutschland | AG3F@oln.comlink.apc.org
- **Antirassismus Büro Bremen** | ARAB, c/o Sielwallhaus, Sielwall 38, 28203 Bremen, Deutschland | mail@materialien.org | www.is-bremen.de/arab
- **Über die grenze** - München | www.contrast.org/borders/kein
- **PRIME** - Den Haag | Stationswe62, NL-2515 BP Den Haag | prime1995@hotmail.com
- **Bordercamp Poland** | roshak@o2.pl | www.nielegalni.w.pl
- **Las Agencias** - Barcelona | c/ Joaquin Costa 24 padentro, ES-08001 Barcelona | info@lasagencias.net | www.lasagencias.net

Αυτό το έντυπο είναι μια έκδοση ατόμων από την κατάληψη Μαύρη Γάτα (Δ. Πολιορκητού 33, Άνω Πόλη, Θεσσαλονίκη). Στοιχεία και πληροφορίες αντλήθηκαν από το Indymedia Θεσσαλονίκης [thessaloniki.indymedia.org], την ιστοσελίδα Solidarios [www.geocities.com/anar_gr] και από προσωπικές εμπειρίες ατόμων που συμμετείχαν. Ευχαριστούμε όσους/ες βοήθησαν σε αυτή την έκδοση.